

## Forhandling

**Steen Gade (SF):**

Først tak til udenrigsministeren for besvarelsen. Måske kunne det være hensigtsmæssigt, at jeg fra starten gjorde mig nogle betragtninger om regeringens udspil på disse områder på regeringskonferencen, og her vil jeg sige, at SF overordnet har støttet regeringens udspil. På dette område må man sige, at det er nogle af de bedre og klare udspil, der er kommet fra den danske regering.

Der har været områder, hvor vi har krævet og ønsket mere. Det gælder f.eks. i forhold til de nationale parlamenters rolle, men det er vi kommet lidt for sent i gang med, og det kan vi måske indhente i dag. Det er i hvert fald mit håb.

Vi beskæftiger os i dag med et område, hvor der er blevet en ganske stor enighed i det danske Folketing, og jeg håber, at den også i dag kan vise sig i, at vi går nogle skridt videre, og at vi udvider vores politik til også at omfatte nogle andre områder og på en række områder forstærker vores indsats. Det er jo især vigtigt i forhold til, at vi kun har 3 måneder tilbage af regeringskonferencen.

Jeg synes også, man må tilkendegive her, at vi har noget at bygge på i det irske formandskabs samlede tekst. Det er et af de områder, hvor man kan sige, at vi fra dansk side er rimelig godt forberedt.

I min begrundelse var jeg inde på, at det, der satte denne proces i gang for alvor i Danmark, men altså også i EU, var det danske nej til Maastricht i 1992 og derefter den diskussion, vi havde i det danske Folketing om, hvad det danske nej betød. En af de ting, som vi i hvert tilfælde fra SF's side var sikre på, at det danske nej betød, var, at befolkningen anser EU for at være for lukket, og at EU har et demokratisk underskud, og at det skal der gøres noget ved. I det lys fik vi så med Edinburgh-konklusionerne ikke kun for Danmark, men for hele EU, lirket døren op for større åbenhed og gennemsigtighed, som det hedder i EU-sproget, i EU-spørgsmål.

Den sag handlede altså ikke kun om Danmark; den handlede om ændringer i hele EU's måde at fungere på. Jeg siger det lidt, fordi der tit er en diskussion, når vi diskuterer Edinburgh-resultatet, som om det kun var et spørgsmål om, hvad der skulle ske i Danmark. Her er et af eksemplerne på, at vi fra dansk side var med til at sætte en diskussion i gang om at ændre EU.

Udenrigsministeren koncentrerede sit svar næsten udelukkende til at handle om regeringskonferencen, og det er da også det vigtigste netop nu. Men jeg var alligevel glad for, at udenrigsministeren også fremhævede processen bagefter. Som jeg ser det, tror jeg faktisk, der kan være en hel del at hente bagefter, når der skal diskuteres forretningsorden.

Kommissionen har jo også en forretningsorden. Den kan vi godt nok ikke bestemme, men det er en del af den politiske proces, og dér kunne man vel også forestille sig, at resultaterne med hensyn til åbenhed bliver udformet på en sådan måde, at de skal udmøntes efter regeringskonferencens afslutning. Derfor er jeg glad for ministerens tilkendegivelse af, sådan som jeg forstod den, at det er man i fuld gang med at forberede, så vi også kan være rimeligt i front sammen med andre lande, der her har de samme synspunkter som os.

Et af de områder, som vi fra SF's side lægger meget vægt på – også i denne forespørgsel – er, at de nationale parlamenter bliver inddraget i EU's beslutningssystem helt anderledes, end det er tilfældet i dag. Det betyder en forpligtelse til Kommissionen til at fremsende udspil til de nationale parlamenter, straks de fremlægges for EU's institutioner. Det betyder en inddragelse af COSAC-samarbejdet i Traktaten også med mulighed for, efter vores opfattelse, at COSAC kan fremsende ideer og forslag til Rådet. Det er vi ikke helt enige med regeringen om, men det er et område, hvor jeg synes, vi skulle bevæge os i en positiv retning.

Det irske formandskabs forslag går lidt videre end det danske, og jeg håber, at jeg kan forstå regeringens melding i dag sådan, at man fuldt ud støtter det irske udspil, og at man som noget vigtigt og som noget markant i de sidste måneder støtter, at der i søjle 3-området kan være behov for, at de nationale parlamenter også i samarbejde spiller en helt anden og fremskudt rolle som den demokratiske kontrol.

Det er blevet fremhævet, at søjle 3-samarbejdet lider af et demokratisk underskud. Det er mellemstatsligt, og det bygger på konventioner, hvor man ikke har tradition for parlamentarisk kontrol. Jeg forstår meldingen fra regeringen i retning af, at nu skal vi også gå i gang med at finde ud af, hvordan man kan opbygge konventioner med parlamentarisk kontrol, f.eks. med repræsentationer fra alle disse lande.

Det gælder asylkonventioner, som kan komme på tale, og hvis vi havde haft den diskussion